

Han anbefalede det, synes det mig, paa en endnu stærkere Maade end det ærede Medlem fra Møen. Og nu se vi, at det ærede Medlem er langt ovre i Oppositionens Rækker! Det glæder mig særdeles. Det glæder mig altid, at mine Medlemmefter forbedre sig, at de omvende sig til en bedre Tro og et bedre Levnet, end de tidligere have ført, og for saa vidt er det mig ganske kært at høre, at det ærede Medlem nu er forholdsvist radikal anlagt. Men det, jeg vil gøre opmærksom paa, er, at naar man er i en saa livlig Bevægelighed som det ærede Medlem, naar man det ene Aar kan være hypermoderat og det andet Aar kan være nær ved at være rød radikal, skal man tale med Besjomsbed om Forandring fra et Standpunkt til et andet. Smidlertid havde det ærede Medlem ikke noget at støtte sin Bemærkning paa. Jeg har ikke holdt politisk Flyttedag. Siden jeg kom ind i Tinget, er der foregaaet een Forandring i min Stilling. Det var den Gang, jeg ikke fandtes værdig til længere at sidde ved den fungerende Formands (S. C. Christensens) og hans Venners Fødder. Jeg staar endnu paa samme Maade, som jeg har staaet hele Tiden, saa det ærede Medlem har aldeles intet at knytte sin Bemærkning til. Om han skulde have noget udenbelts, ved jeg ikke, men det ligger jo ikke for her. Hvis det ærede Medlem sigter til andre Ting, som ikke ligge for i denne Sag, skal jeg gerne indbyde ham til en Diskussion ogsaa derom, og jeg vil da i Forbindelse med Spørgsmaalet om de Bompenge, som det skal koste mig at passere frem og tilbage, sige, at det er bedre, at man selv betaler sine Bompenge, end at man lader dem betale af andre, naar man skal ud som rejsende Agitator.

Til min Nabo, det ærede Medlem fra Ringsted (S. R. Lauridsen), som jeg ikke ser til Stede i Dag, vil jeg blot udtale min Glæde over, at han i det væsentlige er enig med mig. — Jeg har nu kun tilbage en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Esbjerg-Fansø (Bluhme). Jeg maa udtale min Tak for den venlige Anerkendelse, det ærede Medlem hvede mig, i alt Fald for min Fortids Bedkommende. Det ærede Medlem var saa venlig dog at anerkende, at jeg uafbrudt havde staaet paa den rigtige Side. Det er mere end jeg — naar man tager et længere Spand af Tid — kan anerkende over for det ærede Medlem. Smidlertid, jeg bebrejder ikke det ærede Medlem, at han har forandret sin Anskuelse til det bedre. Det har været mig kært at se, at det ærede Medlem fra at være konservativ Brochureforfatter og konservativ

Valgkandidat er naaet til at staa her inde som Repræsentant for en radikal Politik. Det glæder mig netop, fordi jeg kan tænke mig, at det har kostet det ærede Medlem Dervindelse i en dog allerede noget fremstredne Alder at skulle forandre politisk Anskuelse. Men jeg tror, det ærede Medlem gør Ret, naar han over for mig vil paakalde Grundloven, og naar han vilde beklage, at en Mand, der, som han udtrykte sig, altid havde staaet paa den rette Side, nu ikke længere var klar over, hvorledes han skulde stille sig til Grundloven. Det ærede Medlem har ingen Besøjselse til at paabe- raabe sig Grundloven over for mig. Jeg har principalt stillet mig paa det Standpunkt, at jeg ønsker en Grundlovsændring for at faa det Forholdstal, der bestemmer Valgfredsene's Størrelse, forandret paa en lignende Maade, som det to Gange tidligere er stet, og det skulde glæde mig særdeles, om det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) og forskellige andre kunne samle Oppositionen i Fællesskab derom. Jeg tror nemlig, at det er et stærkere Standpunkt, end man begyndte med at fremhæve her: at man skulde sige „Enten—Eller“. I saa Henseende er jeg tilbøjelig til at være enig med det ærede Medlem for Møen (Bojsen). Vi staa i en stærkere Stilling, hvis vi her kunne sige: „Det ønske vi, end naar vi skulle sige: „Enten—Eller“, nu kunne de Herrer der ovre bestemme Valget. Utsaa det var mit principale Standpunkt, at vi skulle, saaledes som det er stet gentagne Gange tidligere, forandre Grundloven. Men, søjede jeg til, hvis der skulde vise sig praktiske Vanstueligheder i Øjeblikket — bl. a. den, at vi nu staa foran et nyt Valg, der skal fælde Dom over den Politik, som er ført her i de senere Aar — for at naa til en Grundlovsforandring af den Art, som det ærede Medlem og jeg maasse kunde blive enige om, henstillede jeg, om det ikke var en praktisk Udvej, at man de facto foregreb en saadan Ændring nu og ordnede Valgfredsene saaledes, som man nu antager, at man vilde faa dem fast ved en Grundlovsforandring. Jeg har ogsaa søgt efter en Udvej til at kunne løse denne Sag paa grundlovmæssig Maade. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem har nogen Tøje til at rejse sig som Grundlovsforbærer over for mig som en eventuel Grundlovsbryder, eller hvad det nu skal hedde. Men jeg skønner af de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med og for øvrigt ogsaa af andre Udtalelser, at man er ved at indtage det Standpunkt ikke at blive ved Jorden med denne Sag som et Forsøg paa at høde paa